Ankenævnet for Forsikring

Den 3. juni 2015 blev i sag nr. 87533:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er født i 1992, har ulykkesforsikring hos LB Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har som begrundelse for sit afslag henvist til, at ulykkestilfældet er forårsaget af selvforskyldt beruselse og grov uagtsomhed hos klageren.

Den 17/11 2012 blev klageren påkørt af en taxa og pådrog sig herved en personskade.

I klageskema af 11/1 2015 til nævnet har klageren bl.a. anført følgende:

> ”Min klient er omfattet af en ulykkesforsikringsdækning ved Lærerstandens Brandforsikring. Lærerstandens Brandforsikring har ved brev af 19. november 2014 samt ved brev af 17. januar 2014 (bilag 1 og 2), givet afslag på dækning i forbindelse med ulykkestilfældet d. 17. november 2012 under henvisning til, at forsikringsbegivenheden er indtrådt ved selvforskyldt beruselse og/eller grov uagtsomhed. Det gøres gældende, at forsikringsbegivenheden ikke er indtrådt som følge af selvforskyldt beruselse og/eller grov uagtsomhed, og at ulykkestilfældet d. 17. november 2012 således er omfattet af min klients ulykkesforsikringsdækning ved Lærerstandens Brandforsikring.
>
> …
> D. 17. november 2012 kl. ca. 01.45 var min klient, …, som på dette tidspunkt var 20 år, udsat for en ulykke. Min klient var på vej hjem fra en studiefest på universitetet og kom gående på [x gade], og idet min klient krydsede et fodgængerfelt blev hun påkørt af en taxa, og da politiet ankom til stedet lå min klient fortsat i fodgængerfeltet, mens taxaen holdt 1/2 meter inde i feltet, jf. politirapporten (bilag 3). Min klient blev herefter afhentet i en am-

bulance og kørt på skadestuen, hvor der blev konstateret kraniebrud samt hjernerystelse, og min klient har som følge af ulykken i dag bl.a. høretab på højre øre samt tinnitus, ligesom min klient har pådraget sig kognitive gener.

Der har i sagen været modstridende oplysninger om, hvorvidt min klient kom cyklende eller gående, da hun blev påkørt.

Som det fremgår af den foreliggende politirapport, forklarede skadevolder, at min klient kom cyklende ud mellem to biler ca. fem meter fra fodgængerfeltet, og at skadevolder straks bremsede alt hvad han kunne. Endvidere forklarede skadevolder, at han alene kørte 40 km/t.

Af den foreliggende politirapport fremgår det, at vidner havde set en cykel, og at vidnerne i den forbindelse forklarede, at min klient kom cyklende ved påkørslen. Det er dog ikke korrekt, at min klient kom cyklende. I den forbindelse henviser jeg til den omstændighed, at ingen af de pågældende vidner har set selve påkørslen. Endvidere henviser jeg til den omstændighed, at det af den foreliggende politirapport fremgår, at politiet ikke har set nogen cykel. Jeg henviser tillige til den omstændighed, at politirapporten først er udarbejdet d. 21. november 2012 - altså 4 dage efter ulykken. Endvidere henviser jeg til den foreliggende rapport af 2. juli 2013 fra … Politi vedrørende sagsforløbet, hvoraf det fremgår, at dele af de foreliggende rapporter ikke er at finde nogen steder.

Henset til at politirapporten, der som anført først er udarbejdet 4 dage efter ulykken, er behæftet med flere fejl, har der været en del korrespondance mellem min klient og politiet, og man foretog i den forbindelse genafhøring af et vidne (bilag 4). Som det fremgår af nævnte genafhøring af part 1 af 2. juli 2013, forklarede vidnet således, at min klient 'ikke cyklede'.

Jeg henviser endvidere til den foreliggende indlæggelsesjournal (bilag 5) - der derimod er udarbejdet umiddelbart efter ulykken d. 17. november 2012 - idet det heraf fremgår, at min klient kom gående, da hun blev påkørt, hvilke oplysninger efter min opfattelse beror på, hvad ambulancefolkene blev oplyst eller selv observerede ved ulykkesstedet.

Det er således veldokumenteret, at min klient kom gående - og ikke cyklende - da hun blev påkørt.

Jeg gør endvidere opmærksom på, at [x gade] var fuldt belyst, jf. politirapporten.

Det er en ganske klar betingelse, at selvforskyldt beruselse alene kan begrunde afslag på dækning, såfremt det må antages, at beruselsen er hovedårsag til forsikringsbegivenhedens indtræden, jf. praksis. Henset til at min klient krydsede gaden via et fodgængerfelt på en fuldt belyst gade, er det derfor veldokumenteret, at den selvforskyldte beruselse ikke var hovedårsagen til forsikringsbegivenhedens indtræden, idet forsikringsbegivenheden under de foreliggende omstændigheder også ville være indtrådt, såfremt min klient ikke havde været beruset. Således ville en ikke-beruset person også have krydset gaden via fodgængerfeltet. Man kan således pege på andre udefrakommende omstændigheder som årsag til forsikringsbegivenhedens indtræden.

For så vidt angår grov uagtsomhed, gøres det gældende, at min klient ikke har handlet groft uagtsomt. Jeg skal i den forbindelse særligt fremhæve, at min klient ikke burde have indset, at der var ekstraordinær risiko for, at forsikringsbegivenheden ville indtræde.

Sammenfattende gores det således gældende, at forsikringsbegivenhedens indtræden ikke skyldes selvforskyldt beruselse, ligesom forsikringsbegivenhedens indtræden ej heller skyldes, at min klient har udvist grov uagtsomhed, og at ulykkestilfældet d. 17. november 2012 således er omfattet af min klients ulykkesforsikringsdækning hos Lærerstandens Brandforsikring".

Heroverfor har selskabet i brev af 28/1 2015 til nævnet bl.a. gjort følgende gældende:

"Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt vores medlem har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde den 17. november 2012, hvor vores medlem blev ramt af en taxa.

Vi har afvist at yde dækning under henvisning til, at vores medlem har fremkaldt forsikringsbegivenheden ved selvforskyldt beruselse og grov uagtsomhed.

Det fremgår af pkt. 6.20 c) i vilkårene for den tegnede ulykkesforsikring, at forsikringen ikke dækker følger af ulykkestilfælde, forårsaget af den sikrede ved selvforskyldt beruselse.

Endvidere fremgår det af punkt 6.20 b), at forsikringen undtager ulykkestilfælde, hvor den sikrede har udvist grov uagtsomhed.

Det afgørende for spørgsmålet om forsikringsdækning i nærværende sag er derfor, om vores medlem har handlet groft uagtsomt eller om der foreligger selvforskyldt beruselse, og om beruselsen i så fald er den væsentligste årsag til ulykken.

Der skal foretages en konkret vurdering af sagens faktiske oplysninger, og ved en betydelig alkoholpromille gælder efter retspraksis en formodning for, at uheldet skyldes forsikringstagers beruselse, hvorefter bevisbyrden for, at der er andre hovedårsager til uheldet end forsikringstagerens påvirkning af alkohol, påhviler forsikringstageren. Dette følger af U1993.857/2H, U1997.833H, FED 1998.1580 og Vestre Landsrets dom af 19. juni 2012.

Den 17. november 2012, kl. 02:05 blev vores medlem påkørt af en taxa. Da politiet kom til stede, lå vores medlem i fodgængerfeltet. Taxaen holdt ca. 1/2 meter inde i feltet.

Taxachaufføren forklarede politiet, at han kom kørende med maksimalt 40 km/t, da en kvinde (vores medlem) kom cyklende ud mellem to parkerede biler. Vores medlem kom som 'ud af det blå' kort inden fodgængerfeltet, men ikke i selve fodgængerfeltet, som taxachaufføren altid er meget opmærksom på. De to biler, imellem hvilke vores medlem cyklede ud, holdt parkeret ca. 5 meter fra fodgængerfeltet. Taxachaufføren kunne ikke undgå at ramme vores medlem, som blev slynget nogle meter hen ad gaden og landede i fodgængerfeltet.

Ved genafhøringen af taxachaufføren mere end 1/2 år efter påkørslen fortalte han, at vores medlem ikke kom på cykel, men i stedet var i let løb over vejen. Han fastholdt, at hun kom ud mellem de to parkerede biler og altså ikke benyttede fodgængerfeltet.

Vidnet [X] så ikke selve sammenstødet, men da han hørte et brag, vendte han sig om. Han så vores medlem lande i fodgængerfeltet og skønnede samtidig, at vores medlem ikke havde gået i feltet, da hun blev ramt af taxaen. Ved genafhøringen af [X] mere end 1/2 år efter påkørslen fortalte han, at vores medlems mor havde kontaktet ham.

Ved samtalen havde hun angiveligt forsøgt at præge ham til at sige bestemte ting, som talte til vores medlems fordel, herunder noget om hvorvidt vores medlem havde benyttet fodgængerfeltet. Vidnet havde endt med at tale vores medlems mor efter munden, da han gerne ville have samtalen afsluttet hurtigt.

Vidnet [Y] så heller ikke selve sammenstødet. Da han hørte et brag og et skrig, vendte han sig om med det samme. Han så vores medlem ligge i fodgængerfeltet. Taxaen holdt stille ca. ud for fodgængerfeltet. Han var overbevist om, at vores medlem ikke gik i fodgængerfeltet, da hun blev ramt. Han mente derimod, at vores medlem var cyklet ud fra cykelstien mellem de to parkerede biler og videre ud på kørebanen. Der er angiveligt ikke foretaget genafhøring af [Y].

Vidnet [Z] hørte braget og så i samme nu en kvinde lande i fodgængerfeltet. Vidnet var ikke i stand til at beskrive taxaens hastighed, men mente at vores medlem ikke befandt sig i fodgængerfeltet ved sammenstødet. Der er angiveligt ikke foretaget genafhøring af [Z].

Vores medlems advokat skriver i brevet af 14. januar 2015, at vores medlem blev påkørt, da hun krydsede vejen i fodgængerfeltet. Denne påstand stemmer dog ikke overens med taxachaufførens og vidnernes forklaringer.

Fysisk vil en påkørsel med 35-40 km/t medføre, at den påkørte kastes fremefter i bilens køreretning, idet bilens fart overføres til den, der bliver påkørt. Man kan således ikke blive påkørt med 35-40 km/t og falde ned lige på det sted, man befandt sig i påkørselsøjeblikket. Taxaen kan heller ikke bremse op præcis på påkørselsstedet, da farten ikke kan springe fra 35-40 km/t til 0 km/t (medmindre det er et uflytteligt objekt, der bliver påkørt).

Det forhold, at vores medlem lå i fodgængerfeltet og taxaen holdt ca. 1/2 meter inde i feltet stemmer således også med de øvrige oplysninger om, at påkørslen er sket flere meter inden fodgængerfeltet.

Politiet konkluderer da også, at det er umuligt, at vores medlem skulle have befundet sig i selve fodgængerfeltet, da hun blev påkørt. Politiet skønner derimod, at påkørslen skete mellem 5 og 8 meter før fodgængerfeltet, hvilket også er den forklaring politiet gav umiddelbart efter ulykken til hospitalspersonalet.

Da taxachaufføren ikke har begået fejl i forbindelse med kørslen, og da vores medlem er kommet personligt til skade, besluttede politiet, at der ikke skal foretage videre i anledning af færdselsuheldet.

Ved ankomsten til … Hospital kl. 03:18 blev der taget en blodprøve, der viste en P-ethanolværdi på 51 mMol, hvilket - ifølge journalen - svarer til en promille på 2,3. Analytisk kemisk konsulent, …, har dog beregnet promillen til 1,7 (mindsteværdi).

Uanset om vores medlem har krydset gaden på cykel eller til fods, er skaden efter vores opfattelse fremkaldt ved selvforskyldt beruselse. Vi lægger herved vægt på at der ikke er beviser på, at andre væsentlige forhold end beruselsen, hvor promillen har ligget i intervallet 1,7 - 2,3, har haft indflydelse på uheldets opståen. Vi har ved denne vurdering lagt særligt vægt på politiets konklusioner om, at taxachaufføren ikke havde begået nogen fejl, og at vores medlem umuligt har kunnet befinde sig i fodgængerfeltet i påkørselsøjeblikket, men i stedet gik/småløb/cyklede ud på vejen 5-8 meter inden feltet.

> På baggrund af sagens faktiske oplysninger er det vores opfattelse, at den væsentligste årsag til ulykken er den selvforskyldte beruselse.
>
> Det er endvidere vores opfattelse, at der for vores medlem har været en indlysende fare på påkørsel, da hun 5-8 meter før fodgængerfeltet i tydeligt beruset tilstand gik, småløb eller cyklede lige ud foran en taxa, der ikke havde en chance for at undvige. Det er herefter vores vurdering, at vores medlem tillige har udvist grov uagtsomhed, og vi må også af den grund afvise at indgå i dækningsspørgsmålet.
>
> På baggrund af nævnet henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre vores afgørelse".

Heroverfor har klageren i brev af 17/2 2015 til nævnet bemærket følgende:

> "Lærerstandens Brandforsikring anfører, at taxachaufføren altid er meget opmærksom på selve fodgængerfeltet. Dette følger dog alene af chaufførens egen forklaring. Jeg skal desuden henlede nævnets opmærksomhed på, at ingen af de nævnte vidner så selve sammenstødet, og hvad de herefter måtte skønne, kan ikke tillægges stor vægt, idet de, ud fra mine oplysninger, ikke har den fornødne faglige kundskab til at kunne gengive omstændighederne ved sammenstødet ud fra efterfølgende observationer".

I brev af 9/2 2015 til nævnet er klageren fremkommet med følgende yderligere bemærkninger:

> "Til brug for nævnets behandling af sagen kan jeg oplyse, at ansvarsforsikringsselskabet i den samtidige verserende ansvarssag ikke er af den opfattelse, at der skal ske nedsættelse af erstatningen grundet egen skyld, hvilken omstændighed efter min opfattelse støtter, at forsikringsbegivenheden i nærværende sag ikke er indtrådt som følge af grov uagtsomhed og/eller selvforskyldt beruselse".

Hertil har selskabet i brev af 18/2 2015 til nævnet anført følgende:

> "Højesteret fastslog i dommen U.2013.3370H, at vurderingen af grov uagtsomhed på ulykkesforsikringen adskiller sig fra vurderingen om nedsættelse efter færdselslovens §101,2, idet det alene er meget grov uagtsom medvirken til en skade, der i relation til færdselsloven kan medføre nedsættelse (eller bortfald) af erstatningen.
>
> Efter vores opfattelse har ansvarsforsikringens bedømmelse derfor ingen betydning i relation til bedømmelsen på ulykkesforsikringen".

I brev af 18/2 2015 til nævnet har klageren yderligere bemærket:

> "Til brug for Ankenævnet for Forsikrings behandling af sagen skal jeg supplerende henvise til nyligt afsagte kendelse fra Ankenævnet for Forsikring af 4. februar 2015 i sag nr. 86554, hvilken for god ordens skyld vedlægges i kopi.
>
> I den forbindelse skal jeg venligst henlede Nævnets opmærksomhed på, at Nævnet ved denne kendelse, hvor klager fik medhold, bl.a. lagde vægt på, at der ikke var vidner til ulykken samt at det faktiske forløb efter parterne forklaringer mv. fremstod med en vis usikkerhed. Det her anførte gør sig tillige gældende i nærværende sag.
>
> Endvidere fandt Nævnet ved ovennævnte kendelse, at der ikke var 'dokumentation' for, at klageren havde befundet sig på kørebanen.

> Der ses i nærværende sag ej heller at være dokumentation for, at min klient kom cyklende eller løbende ud foran fodgængerfeltet, jf. i det hele mine tidligere skrivelser desangående til Ankenævnet for Forsikring, hvorfor der ikke er det fornødne sikre grundlag til at lægge det af Lærerstandens Brandforsikring beskrevne hændelsesforløb til grund, idet min klient som tidligere anført kom gående i fodgængerfeltet, da hun blev påkørt".

Heroverfor har selskabet i brev af 26/2 2015 til nævnet bemærket følgende:

> "Advokatens indlæg af 18.02.15 og reference til ankenævnskendelse 86.554 giver os anledning til at bemærke følgende:
>
> Vores medlem, som var 20 år på skadestidspunktet, havde en promille på minimum 1,7, da hun krydsede vejen. Vejen har et lige forløb, og der er indrettet fodgængerfelt (fra fortov til fortov) til krydsende færdsel. På uheldstidspunktet var vejbelysningen tændt, og føret var tørt.
>
> Politiet vurderer, at vores medlem umuligt kan have befundet sig i fodgængerfeltet i påkørselsøjeblikket. Politiet har samtidig fastslået, at taxaen ikke har begået nogen fejl".

Nævnet har fået forelagt korrespondancen mellem selskabet og klageren, der ligger forud for sagens indbringelse for nævnet. Nævnet har endvidere fået forelagt politirapporter samt klagerens hospitalsjournal.

Af indlæggelsesnotat af 17/11 2012 fremgår det bl.a.:

> "Som fodgænger ramt af bil angiveligt med 35-40 km/t. politiet oplyser, at bilen stod stille ca. 8 meter det sted chaufføren oplyste, at hun trådte ud foran bilen. Forruden trykket, men ikke anden deformering af bilen.
>
> …
> **Systemisk:** Udkommer med en P-ethanol på 51 mM svarende til promille på 2,3".

Af afhøringsrapporten af 21/11 2012 fremgår det bl.a.:

> "Vidnet [vidne 1] forklarede, at han ikke så selve sammenstødet.
>
> Han hørte dog et brag og et skrig og vendte sig i samme nu om. Her så han part 2 ligge i fodgængerfeltet. Part 1 holdt stille ca. ud for fodgængerfeltet.
>
> Vidnet var overbevist om, at part 2 ikke gik i fodgængerfeltet, da hun blev ramt. Han mente dog derimod, at vidnet var cyklet ud fra cykelstien, ud mellem to parkerede biler og videre ud på kørebanen.
>
> …
> Afhørte [vidne 2] forklarede, at hun stod foran universitetet.

Pludselig hørte hun et brag og så i samme nu en kvinde, part 2, lande i fodgængerfeltet. Afhørte var ikke i stand til at beskrive part 1´s fart, men mente ikke, at part 2 befandt sig i fodgængerfeltet ved sammenstødet".

I politirapporten af 21/11 2012 er det bl.a. yderligere noteret:

"Undertegnede rettede herefter henvendelse til føreren af taxaen, part 1, …

Han forklarede kort, at han kom kørende ad … i nordøstlig retning mod … I taxaen havde han to kunder. Adspurgt oplyste part 1, at han ikke kørte hurtigere end maks. 40 km/t. pludselig kom en kvinde, part 2, cyklende ud mellem to parkerede biler. Part 2 kom som ud af det blå, og det skete kort inden fodgængerfeltet, men ikke i selve fodgængerfeltet, som part 1 altid er meget opmærksom på. De to biler, imellem hvilke part 2 cyklede ud, holdt parkeret ca. fem meter fra fodgængerfeltet. Part 1 bremsede i samme nu alt, hvad han kunne, men undgik imidlertid ikke at ramme part 2, der i samme nu blev slynget et par meter hen ad gaden og landede i selve fodgængerfeltet. Part 1 skyndte sig ud af bilen for at tilse part 2. i samme nu kontaktede han alarmcentralen og afventede ambulance, læge og politi.

…
Min kollega rettede herefter henvendelse til part 2, der skønnedes påvirket af alkohol i middel grad, idet hun lugtede af alkohol fra munden, snøvlede og ikke kunne svare på diverse spørgsmål, hvorfor hun ikke skønnedes egnet til afhøring.

…
Vidnet [vidne 3], …., skønnedes ædru, rolig, fattet og egnet til afhøring.

Han forklarede kort, at han ikke havde set selve sammenstødet, men at han, da han hørte et brag, straks vendte sig om. Herefter så han, at part 2 landede i fodgængerfeltet. Vidnet skønnede, at part 2 ikke havde gået i fodgængerfeltet, da hun blev ramt af part 1. Afhørte har imidlertid ikke i stand til at udtale sig om part 1´s fart.

…
Gerningsstedet er en tosporet vej, der løber mellem … og … Vejen er indrettet med midterafstribning, cykelsti samt fortov på hver side. Der er gadebelysning, og gadens to fortov er på det eksakte gerningssted forbundet af et fodgængerfelt. Der er vider parkeringspladser langs vejen i siden mod …

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at der på gerningstidspunktet var mørkt, men at gadebelysningen var tændt. Det var tørvejr, og vejbanen var ligeledes tør. Afstribningen på gaden sås intakt, ligeledes gjorde fodgængerfeltet.

I den side af vejen, hvor der var etableret parkering mellem vejbanen og cykelstien, holdt der adskillelige biler parkeret. Disse biler holdt imidlertid ikke tættere, end at det ville være muligt for en cykel at køre herimellem for på den måde at komme ud på kørebanen og videre tværs over gaden.

Der sås ingen blokadespor, som følge af part 1´s katastrofeopbremsning, hvorfor det formodedes, at han ikke havde kørt stærkere end de nævnte 30-35 km/t.

Ud fra taxaens placering ved patruljens tilstedekomst og part 2´s samme, skønnedes det umuligt, at part 2 skulle have befundet sig i selve fodgængerfeltet, idet uheldet skete. Det

skønnedes derimod, at sammenstødet skete mellem fem og otte meter inden fodgængerfeltet, således at part 2 sandsynligvis var cyklet ud mellem de parkerede biler og videre tværs over gaden, således at part 1 ikke havde mulighed for at undvige hende".

I supplerende rapport af 2/7 2013 hedder det bl.a.:

"Patruljen, som var på stedet, har ikke selv set den cykel, som part 2 muligvis kørte på. De fik at vide af vidner, at den var stillet væk, og patruljen tog ikke billeder af den eller besigtigede den. Part 1 udtalte dog til genafhøringsrapporten, at part 2 ikke var på cykel, men kom i let løb ud mellem to parkerede biler. Hun benyttede ikke fodgængerfeltet".

I genafhøringsrapport af 2/7 2013 fremgår det bl.a.:

"Vidnet [vidne 3] forklarede, at han gerne ville starte med at fortælle, at moderen til part 2 en dag havde ringet ham op vedr. uheldet.

Vidnet var blevet meget overrasket og troede i starten, at det var en ansat fra forsikringsselskabet, der havde supplerende spørgsmål ang. sagen. Efter 4-5 minutter gik det op for ham, at det var part 2´s mor, han havde i røret. Hun spurgte ham ud om ulykken, hvilket han følte meget ubehageligt. Vidnet følte, at han skulle stå til ansvar, for det han sagde.

Vidnet forklarede, det var tydeligt, at moderen prøvede at præge ham, til at sige bestemte ting, som talte til part 2´s fordel. Bl.a. mht. hvorvidt part 2 benyttede fodgængerfeltet eller ej. De svar kunne vidnet ikke give hende, men talte hende til sidst efter munden, fordi vidnet gerne ville have samtalen overstået, da han følte det meget krænkende at blive kontaktet af den ene parts mor, fordi han havde været vidne i en sag.

Vidnet forklarede yderligere, at han ikke længere kunne huske uheldet så klart, da det var længe siden, og fordi han prøvede at glemme det, da han havde det dårligt med at være blevet kontaktet af part 2´s mor.

Vidnet kunne dog erindre, at fodgængerfeltet var lyst op. Han så part 2, som var tydeligt beruset. Vidnet kunne huske, at part 2 røg op på taxaen og ned igen, men han kunne ikke længere huske, hvor hun befandt sig, da kollisionen skete. Så dette ville han ikke udtale sig om.

En pige havde på stedet efterfølgende sagt til vidnet, at en mand havde lagt part 2´s cykel til side, så den ikke generede den øvrige trafik.

Vidnet forklarede, at der på stedet var opsat en helle, hvor der på daværende tidspunkt lå en cykel. Cyklen så ikke beskadiget ud, men vidnet antog, at det var part 2´s, da han ikke kunne se, hvorfor den ellers skulle ligge der. Cyklen havde formentlig bare været på den anden side af part 2, hvorfor den ikke var blevet ramt".

I udtalelse fra analytisk kemisk konsulent af 1/10 2013 fremgår det bl.a.:

"Beregning af blodalkoholkoncentrationen i promille ud fra plasmaethanolkoncentrationen i mmol. Ethanol har molekylevægten 46,07, forholdet mellem tørstofindholdet i plasma og i blod er ca. 1,2 og blodets massefylde er 1,055.

Dette giver, at en plasmaethanolkoncentration på 51 mmol/l svarer til en blodalkoholkoncentration på 1,8 promille og en mindsteværdi på 1,7 promille".

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

> ”**5. Hvad dækker forsikringen**
> Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
>
> …
> **6.2. Forsæt, grov uagtsomhed m.v.**
> Forsikringen dækker ikke:
> Følger af ulykkestilfælde:
> a) Forårsaget af den sikrede ved forsæt
> b) Hvor den sikrede har udvist grov uagtsomged
> c) Forårsaget af den sikrede ved selvforskyldt beruselse
> d) Forårsaget af den sikrede under påvirkning af narkotika eller lignende stoffer”.

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren, der på ulykkestidspunktet var 20 år, var på vej hjem fra en studiefest, og at hun havde en alkoholpromille på mindst 1,7. Ulykken fandt sted på en tosporet vej med midterafstribning, cykelsti samt fortov på begge sider. Ifølge det oplyste var der – ud over den påkørende taxachauffør – tre vidner til ulykken. Alle tre vidner har dog forklaret, at de ikke så selve sammenstødet.

Taxachaufføren har forklaret, at han kørte maksimalt 40 km/t, og at klageren pludselig kom ud mellem to parkerede biler kort inden fodgængerfeltet. Han bremsede, men han kunne ikke undgå at ramme hende. Klageren har oplyst, at hun ikke kan huske selve ulykken og derfor ikke kan forklare nærmere omkring omstændighederne ved ulykken.

Efter en gennemgang af sagen, herunder oplysningerne i politirapporten, hospitalsjournalen samt udtalelsen fra analytisk kemisk konsulent finder nævnets flertal, at klageren på ulykkestidspunktet var påvirket af alkohol i betydelig grad. Flertallet finder endvidere, at klagerens alkoholpromille var hovedårsagen til ulykken. Flertallet har derfor ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at klageren pludseligt har befundet sig på kørebanen, og at det skete, hvor der holdt parkerede biler, og hvor der var en fodgængerovergang få meter længere henne ad vejen. En sådan adfærd er egnet til at fremkalde

personpåkørsel som den skete, og det findes ubetænkeligt at lægge til grund, at klageren ville have handlet anderledes – og mere ansvarligt – hvis hun på ulykkestidspunktet ikke have haft den pågældende alkoholpromille. Flertallet bemærker, at gadebelysningen var tændt på uheldstidspunktet, at det var tørvejr, at vejbanen var tør, og at afstribningen på gaden sås intakt.

Flertallet har også lagt vægt på, at politiet har fastslået, at der ikke er begået kørselsfejl, og at det af politirapporten fremgår, at det ud fra taxaens placering ved patruljens tilstedekomst samt klagerens placering, skønnedes umuligt, at klageren skulle have befundet sig i selve fodgængerfeltet, da ulykken skete. Flertallet bemærker, at vidneudsagnene underbygger, at klageren ikke benyttede forgængerfeltet, da hun ville krydse vejen.

Nævnets mindretal finder, at klagerens beruselse ikke kan anses for hovedårsag til uheldet. Et uheld som det foreliggende kan ske også for personer, der ikke er berusede, men som et øjeblik er uopmærksomme. Mindretallet finder derfor, at selskabet ikke har været berettiget til at afslå erstatning.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Det, som klageren i øvrigt har oplyst, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand